

Het leven weer in eigen hand nemen

Dayenne Valdez Perez-Hermanus met haar dochter Mallackiahntgelly van vijftien maanden. Ze voelt zich weer de sterke vrouw die tegen een stootje kan dankzij haar traject bij Feniks.

'Dankzij Feniks heb ik mezelf weer helemaal teruggevonden'

Bij de voedselbank stuitte Dayenne Perez Valdez-Hermanus (31) op een foldertje van Feniks: Op eigen kracht.

De titel van het foldertje prikkelde haar. Perez Valdez is een sterke vrouw die haar drie kinderen opvoedt in een flatje in Stokhasselt in Tilburg-Noord.

De vrees voor wéér een deceptie deed haar echter twijfelen. De Curaçaose heeft vaker meegedaan aan cursussen, maar die hielpen haar nooit verder. Familie overtuigde haar het toch te proberen. Eenmaal binnen verdwenen de twijfels. "Ik kwam daar allerlei vrouwen van verschillende leeftijden uit verschillende culturen tegen. Iedereen heeft een verhaal en ik kon het mijne kwijt. Ik voelde me meteen thuis."

Perez Valdez werkte bij Feniks aan haar presentatie en zelfvertrouwen. "Ik had twee jaar thuis gezeten, solliciteerde tot tien keer per dag. 'Als we een kandidaat nodig hebben, nodigen we je uit', hoorde ik dan. Dat is slopend, mijn zelfvertrouwen was helemaal weg."

Dat vertrouwen deed ze stukje bij beetje weer op in haar groepslessen bij Feniks. Want daar bleek dat Perez Valdez eigenlijk best goed bezig was. "Bij mijn cv hoorde nog een foto en ik heb ook les gekregen in het schrijven van motivatie- en sollicitatiebrieven. Maar het belangrijkste is dat ik mezelf helemaal terugvond."

Inmiddels werkt Perez Valdez 15 uur bij Nuevo in de ouderenzorg. "Sommige cliënten willen mij graag als vast contact, dus het gaat hartstikke goed. Wat de afgelopen tijd is gebeurd is echt een wonder."

Menss helpt Tilburgers op te bouwen en te participeren in de maatschappij

Welzijnsorganisaties krijgen gemeentelijke subsidie om mensen die dat nodig hebben een steuntje in de rug te bieden. Zelfredzaamheid is daarbij het devies.

Een vrouw die na een zware echtscheiding niet meer buiten komt. Een werkzoekende die de moed opgeeft na wéér een afwijzing. Iemand op leeftijd die langzaam vereenzaamt omdat ze geen sociale contacten aanknoopt. Het zijn voorbeelden van mensen die nét dat steuntje in de rug nodig hebben dat Menss wil bieden. Menss staat voor 'meedoen en sociale stijging' en is een samenwerking van ContourdeTwern, Feniks, De Krachtcentrale013 en MST. Zij krijgen subsidie van de gemeente waarmee Tilburgers trajecten kunnen doorlopen om hun leven weer een zetje in de goede richting kunnen geven.

Het was een drastische verschuiving in de welzijnswereld, de overstap van de gemeente van 13Volt naar ContourdeTwern en partners. 13Volt ging failliet, de partners nemen de ondersteuning van Tilburgers over. Zorg was er over de 'kwetsbare mensen' die bij 13Volt terechtkonden. Volgens directeur van ContourdeTwern Gon Mevis is er sprake van een 'warme overdracht'. "37 van de 50 mensen zijn ondergebracht bij een van onze partners." In de nieuwe constructie staat vooral zelfredzaamheid centraal. "Wij kunnen betekenisvolle ondersteuning bieden en mensen handvatten aanreiken waarmee ze verder kunnen. Zodat ze versterkt worden in hun zelfredzaamheid", aldus Mevis. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat de partners, die allemaal een verschillend karakter hebben, elkaar versterken en aanvullen.

Zelfvertrouwen

Maar mensen weer opbouwen, zelfvertrouwen en hoop op de toekomst geven. Hoe doe je dat? Gerda de Ruijter van De Krachtcentrale 013 geeft aan dat gewerkt kan worden aan zowel praktische als emotionele vaardigheden. "Dan kun je denken aan lezen, schrijven, financiën beheren, maar ook aan verzorging en sociale vaardigheden. Een netwerk opbouwen en voor je laten werken." Menss loopt inmiddels twee maanden en in die periode zijn honderd Tilburgers in beeld die een traject doorlopen voor dat steuntje in de rug. Om er vervolgens zelf tegenaan te kunnen.

'Ik heb geleerd me niet langer te schamen voor mijn uitkering'

Van sociaal werker tot zorgbehoevende. Marjolein maakte het mee. Ze werkte als locatiemanager van een woonzorgcombinatie. Toen ze daar na onmin met de bestuurder wegging vond ze al snel emplooi als teammanager van een verpleeghuis. Toen daar werd gefuseerd stond ze weer op straat.

"De eerste keer duurde het drie weken, dus was ik optimistisch. Maar na een halfjaar brieven sturen begin je te beseffen dat het helemaal niet goed komt."

De vijftiger Marjolein, die vanwege haar werkverleden niet met achternaam in de krant wil, kreeg afwijzing op afwijzing op afwijzing. "Ik heb een redelijk beeld van mijn kwaliteiten en aandachtspunten. Maar de twijfel gaat toch knagen aan dat rationele verhaal. Al die afwijzingen, ligt het dan toch aan mij?"

Bij De Krachtcentrale⁰¹³ leerde ze weer in zichzelf geloven. Zaken die ze eigenlijk wel wist werden weer voor het voetlicht gehouden. Zoals het onderhouden van je netwerk. "Ik vond dat aanvankelijk lastig. Jezelf afhankelijk opstellen. Maar ik leerde het ook omdraaien, ik kan ook iets betekenen voor anderen."

Marjolein doet vrijwilligerswerk: mensen helpen hun financiën op orde te krijgen. Ook werkt ze twee dagen in de week onbetaald bij de Krachtcentrale. Een nieuwe baan heeft ze nog niet, maar Marjolein heeft geleerd dat ze zich niet hoeft te schamen voor haar uitkering. "Er zijn ruim 700.000 werkzoekenden. Als ik word aangenomen, betekent dat de zoveelste afwijzing voor iemand anders. 'Niet je best doen' is gewoon niet het verhaal."